

[Justitsministeren]

Som det fremgår, indeholder strafferammen alene bødestraf. Herudover giver straffeloven hjemmel til konfiskation af det børnepornografiske materiale, som forbrydelsen angår.

Indledningsvis vil jeg gerne gøre opmærksom på, at når man taler om børnepornografi, er det strafferetligt set nødvendigt at sondre mellem selve *optagelsen* af de pornografiske billeder og det efterfølgende *salg* af billederne.

Den, som *optager* pornografiske fotografier af børn, vil i almindelighed kunne straffes for blufærdighedskrænkelse efter straffelovens § 232, der giver mulighed for at idømme op til 4 års fængsel. Hvis der i forbindelse med optagelsen foretages et seksuelt overgreb mod et barn, vil der endvidere kunne blive tale om straf efter andre bestemmelser i straffelovens kap. 24 om sædelighedsforbrydelser, f.eks. § 222 (samleje med børn under 15 år – op til 10 års fængsel) eller § 224 (anden kønslig omgængelse end samleje med børn – også op til 10 års fængsel).

Der er således efter de gældende bestemmelser i straffeloven mulighed for at straffe gerningsmændene til selve optagelsen af børnepornografiske billeder med langvarige frihedsstraffe.

Den anden del af problemstillingen, når man taler om børnepornografi, er *trykningen og distributionen* af børnepornografi. Her er situationen den, at sådan trykning eller distribution af børnepornografi var straffri, indtil der i 1980 blev indsat en bestemmelse i straffelovens § 235 om straf for erhvervsmæssig fremstilling, salg eller anden distribution af børnepornografi. Straffen for overtrædelse af § 235 er som nævnt bøde.

Bestemmelsen blev udformet på grundlag af en udtalelse fra Straffelovrådet, og i forbindelse med det rejste spørgsmål vil jeg gerne nævne, at et medlem af Straffelovrådet – nemlig daværende rigsadvokat Lindegaard – i Straffelovrådets udtalelse om børnepornografi gik ind for, at strafferammen i straffelovens § 235 skulle give mulighed for at gå op til fængsel i indtil 6 måneder. Under folketingsbehandlingen af lovforslaget støttede de borgerlige partier dette forslag, som dengang ikke kunne opnå flertal i Folketinget.

Regeringen tager meget kraftig afstand fra fremstilling og salg af børnepornografi, og jeg er derfor interesseret i at høre, om der i Retsudvalget er et flertal, som vil kunne støtte et for-

slag om at hæve strafferammen, således at der bliver mulighed for at idømme frihedsstraf. I et samråd i Retsudvalget den 20. september 1984 rejste jeg spørgsmål herom, men der var dengang tilsyneladende heller ikke flertal herfor.

Såfremt situationen nu har ændret sig, vil jeg være villig til at tage spørgsmålet om at hæve strafferammen op til nærmere vurdering.

Spørgsmålet er jo begrundet i en aktuel debat i medierne om seksuelle misbrug af børn, der især har taget udgangspunkt i en norsk reportage, der har været vist i dansk fjernsyn.

Der har i norsk presse været rejst alvorlig tvivl om dele af reportagens troværdighed, ligesom der også i dansk presse er fremkommet indvendinger mod reportagens almene troværdighed. Personlig tvivler jeg også stærkt på, at antallet af misbrug er så stort, som det hævdes fra forskellig side, men det betyder ikke, at jeg betragter problemerne som mindre alvorlige.

Spm. nr. S 72

Til *energiministeren* (13/10 88) af:

Riishøj (SF):

»Vil ministeren tage initiativer, der sikrer, at elforbrugerne får det fulde udbytte af at nedsætte deres elforbrug, f.eks. gennem ændringer af de gældende eltarifsystemer?«

Begrundelse

I Søndagsavisen den 9. oktober 1988 blev påvist eksempler på, at forbrugere, der nedsætter deres elforbrug, straffes økonomisk gennem en højere kWh-pris.

Fra elværksside er dette ikke blevet benægtet; desuagtet går man fra elværksside imod en omlægning af eltarifsystemet, hvorfor forbrugeren ikke får fuldt udbytte af at nedbringe sit elforbrug.

Som bekendt gennemføres der en energisparekampagne. Den får næppe succes, så længe elforbrugerne belønnes for et højere elforbrug.

Gennem spørgsmålet ønskes klarlagt, om ministeren vil tage konkrete skridt til at ændre de gældende skadelige kostprismetoder ved fastlæggelsen af elbetalingssystemerne og i stedet for sikre, at hensynet til besparelser i resourceforbruget, derunder miljøhensyn, kommer i første række.

Svar (20/10 88):